

ΠΡΟΣ

1) Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Δ/ση-Τηλ: Αριστοτέλους 17, Αθήνα, 2132161000

2) Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.)

Δ/ση-Τηλ: Μεσογείων 284, Χολαργός, Αθήνα, 2132040000

3) Υπουργείο Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας & Τουρισμού

Γ.Γ. Εμπορίου

Δ/ση-Τηλ: Πλ. Κάνιγγος, Αθήνα, 2103893000

4) Περιφέρεια Αττικής, Γρ. Περιφερειάρχη

Δ/ση-Τηλ: Λ. Συγγρού 15-17, Αθήνα, 2106914145

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

5) Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο (Π.Φ.Σ.-Ν.Π.Δ.Δ.)

Δ/ση-Τηλ: Πειραιώς 134 & Αγαθημέρου, Αθήνα, 2103410372

6) Φαρμακευτικό Σύλλογο Αττικής (Φ.Σ.Α.-Ν.Π.Δ.Δ.)

Δ/ση-Τηλ: Μυλλέρου 1, Αθήνα, 2105221163

7) Πανελλήνιος Σύλλογος Φαρμακαποθηκαρίων (Π.Σ.Φ.-Ν.Π.Δ.Δ.)

Δ/ση-Τηλ: Βερανζέρου 34, Αθήνα, 2105227519

8) Ομοσπονδία Συνεταιρισμών Φαρμακοποιών Ελλάδος (Ο.Σ.Φ.Ε.-Ν.Π.Δ.Δ.)

Δ/ση-Τηλ: Μπουμπουλίνας 5, Αγ. Δημήτριος, Αθήνα, 2109767817 (& 837)

9) Μ.Μ.Ε.

ΑΠΟ

Δαγρές Γιάννης - Φαρμακοποιός

Αντιπρόεδρος Φ.Σ.Α. & Π.Φ.Σ. - Ν.Π.Δ.Δ.

Δ/ση: Ιπποκράτους 111, Αθήνα

Τηλ: 2103388262

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ

Παρακάτω περιγράφεται αναλυτικά μία αυθαίρετη, καταχρηστική και κερδοσκοπική πρακτική η οποία είναι παράνομη, ή ήταν τουλάχιστον μέχρι πρότινος, και την οποία διαπράττουν καθημερινά και μαζικά οι πολυεθνικές, κατά κανόνα, Φαρμακευτικές Εταιρείες και Κάτοχοι Άδειας Κυκλοφορίας φαρμάκων (Κ.Α.Κ.).

Η πρακτική αυτή διαπράττεται σε βάρος όλων των Φαρμακείων της Ελλάδας, δηλαδή και κατ' επέκταση σε βάρος των ελλήνων ασθενών/ασφαλισμένων και της πρόσβασής τους στο απαραίτητο φάρμακο,

υφέρει διαχρονικώς εδώ και χρόνια και έχει οδηγήσει σε τιμωρία τους υπαίτιους αρκετές φορές στο παρελθόν, πλην όμως δεν έχει ακόμα ξεριζωθεί τελείως και μάλιστα τους τελευταίους μήνες έχει ξαναδιογκωθεί δραματικά λαμβάνοντας αυτή τη φορά χαρακτήρα πανδημίας,

ενώ ειδικά στα πρώτα (Φαρμακεία) προκαλεί συνάμα και αδικαιολόγητη οικονομική ζημία/ απώλεια χρημάτων, μέσω στυγνής εκμετάλλευσης της αδυναμίας στην οποία αυτά βρίσκονται σχεδόν καθημερινά να πρέπει να φροντίζουν να έχουν προς διάθεση τα φάρμακα που χρειάζεται ο κόσμος.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

Στην Ελλάδα οι ασθενείς χρειάζονται καθημερινά συνολικά μεγάλη ποικιλία φαρμάκων για τις ανάγκες των ασθενών τους τα οποία διακινούνται από πάνω από εκατό (100) διαφορετικές Φαρμ. Εταιρείες και χορηγούνται από τα Φαρμακεία.

Επειδή είναι βεβαίως:

α) τεχνικώς αδύνατον ένα Φαρμακείο, που χρειάζεται κατά κανόνα να παραγγέλνει φάρμακα το λιγότερο δύο (2) φορές την ημέρα για κάλυψη αναγκών, να συνομιλεί και με κάθε μία εταιρεία ξεχωριστά και με όλες μαζί για τα φάρμακα της κάθε μίας, δύο ή και παραπάνω φορές την ημέρα, και επιπρόσθετα αυτού επειδή

β) οι Φαρμ. Εταιρείες δεν έχουν ούτε την τεχνική δυνατότητα να προμηθεύουν τα Φαρμακεία άμεσα αλλά μόνο με καθυστέρηση,

στην Ελλάδα όπως και σε όλη την Ευρώπη έχει θεσπιστεί εδώ και δεκαετίες ο θεσμός των Φαρμακαποθηκών ως ζωτικών μεσαζόντων με απαραίτητη και αναντικατάστατη αποστολή:

α) να έχουν ετοιμοπαράδοτο απόθεμα από όλα σχεδόν τα φάρμακα όλων σχεδόν των εταιρειών,

β) να έχουν τη δυνατότητα να προμηθεύουν τα Φαρμακεία άμεσα και αυθημερόν και πάνω από μία φορές αν χρειαστεί,

καλύπτοντας έτσι τη φυσική αδυναμία των εταιρειών να παρέχουν ευχερή και άμεση τροφοδοσία του πληθυσμού σε φάρμακα μέσω των Φαρμακείων.

Παράλληλα με το παραπάνω κύριο και επίσημο κανάλι αδιάλειπτης και επαρκούς τροφοδοσίας του πληθυσμού σε φάρμακα λειτουργεί εδώ και καιρό συμπληρωματικά και στο περιθώριο και ένα δεύτερο κανάλι τροφοδοσίας των Φαρμακείων/ασθενών, εκείνο των εμπορικών τμημάτων Φαρμ. Εταιρειών στο σκέλος αυτών που προμηθεύουν απευθείας τα Φαρμακεία με φάρμακα (Direct-To-Pharmacy, D.T.P.),

αλλά φυσικά μόνο τα φάρμακα της εκάστοτε εταιρείας που διατηρεί τέτοιο τμήμα και βέβαια όχι άμεσα αλλά με καθυστέρηση.

Συνεπώς, και εφόσον η λειτουργία του επίσημου καναλιού τροφοδοσίας **φαρμάκων (Φαρμακαποθήκες)** λειτουργεί σωστά, επαρκώς και έτσι όπως προβλέπεται, η **ύπαρξη αυτού του δευτερεύοντος καναλιού συμπληρωματικής τροφοδοσίας (απευθείας μέσω εταιρειών)**

α) λόγω της συγκριτικής ανεπάρκειάς του (φάρμακα μόνο μίας εταιρείας τη φορά) και

β) της συγκριτικής δυσκαμψίας του και αργοπορίας στην αναπόκριση (μεγάλη καθυστέρηση στην τροφοδοσία),

υστερεί δραματικά σε όλα τα κρίσιμα χαρακτηριστικά απόδοσης, δηλαδή **δεν προσφέρει απολύτως τίποτα επιπλέον στους ασθενείς ή στο Σύστημα Υγείας**, είναι δηλαδή περιττό και κανονικά δεν έχει λόγο ύπαρξης.

Πλην όμως υπάρχει. Και η ύπαρξή του δικαιολογείται από τις εταιρείες που τα διατηρούν πάνω στον ισχυρισμό ότι καλύπτει τυχόν ελλείψεις φαρμάκων από τις Φαρμακαποθήκες, ισχυρισμός όμως αδύναμος, αίολος και δύσκολα πιστευτός καθώς:

α) τα φάρμακα οι φαρμακαποθήκες τα προμηθεύονται από τις Φαρμ. Εταιρείες συνεπώς δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν ελλείψεις φαρμάκων στις Φαρμακαποθήκες χωρίς να τις έχουν προκαλέσει οι ίδιες οι εταιρείες μην προμηθεύοντας αυτές με φάρμακα, ή προμηθεύοντάς τις φαρμακαποθήκες με ανεπαρκείς ποσότητες φαρμάκων κάτι που είναι σε γενικές γραμμές σχεδόν ισοδύναμο και συνώνυμο με το να μην προμηθεύουν καθόλου.

Αυτό έχει πολλές φορές καταγγεληθεί επισήμως στον παρελθόν από τα Συλλογικά Όργανα των φαρμακοποιών και των φαρμακαποθηκών (Σ.Σ.: *επισυνάπτονται ενδεικτικά τρία (3) τέτοια περιστατικά από το 2010 μέχρι και τα τέλη του 2014*), έχει αναγνωρισθεί από τον Πολιτεία (βλ. ΕΟΦ) και έχει οδηγήσει σε επιβολή μέτρων αντιμετώπισης και προστίμων σε βάρος υπότροπων Φαρμ. Εταιρειών **[Σ.Σ.: Επισυναπτόμενα 1,2,3,4,5,6,7,8]**.

Σε περίπτωση λοιπόν που ένα Φαρμακείο αναζητήσει κάποιο φάρμακο από Φαρμακαποθήκη, όπως πρέπει, και δεν το βρει αλλά αναζητώντας το στη συνέχεια απευθείας από την ίδια την εταιρεία που το διακινεί το βρει, τότε ο παραπάνω ισχυρισμός του λόγου ύπαρξης των εμπορικών τμημάτων των Φαρμ. Εταιρειών καθίσταται ακόμα περισσότερο ψευδής και παραπλανητικός.

β) Υπάρχουν περιπτώσεις στις οποίες οι εταιρείες δικαιολογούν την ύπαρξη των εμπορικών τμημάτων τους, στο σκέλος της απευθείας προμήθειας φαρμάκων στα Φαρμακεία, με τον ισχυρισμό ότι επειδή κάποιες (αόριστα) Φαρμακαποθήκες επανεξάγουν φάρμακα και έτσι δεν τα διαθέτουν στα Φαρμακεία και κατ' επέκταση στον κόσμο,

επιλέγουν (οι εταιρείες) να στερήσουν οριζόντια, τυφλά και συνολικά τα φάρμακα από όλες τις αποθήκες για προστασία της δικής τους κερδοφορίας, δηλαδή να διακόψουν ή να υποβαθμίσουν σοβαρά την προμήθεια ακόμα και εκεί που δεν υπάρχει καμία απολύτως δικαιολογία ύπαρξης δραστηριότητας επανεξαγωγών φαρμάκων από φαρμακαποθήκες.

Αφήνεται στην άκρη προς ώρας, αλλά δεν μπορεί να μη ληφθεί υπ' όψη, το κατά πόσο είναι νόμιμο, και βάσει ποιου δικαιώματος και με ποια εξουσιοδότηση, μία Φαρμ. Εταιρεία να λαμβάνει μονομερώς διακόπτει την τροφοδοσία σε φάρμακα στο επίσημο κανάλι τροφοδοσία του πληθυσμού αυθαίρετα, με δική της μονομερή απόφαση του είδους: *"μάλλον θα κάνει εξαγωγές, οπότε προληπτικά και αναπόδεικτα αποφασίζω να αφήσω τα Φαρμακεία που εξυπηρετεί η τάδε φαρμακαποθήκη χωρίς φάρμακα"*.

Με αυτή την τακτική λοιπόν στερούν για χάρη της δικής τους ιδιωτικής κερδοφορίας και απολύτως τυφλά, οριζόντια και αδικαιολόγητα νομικώς τα φάρμακα από όλους τους ασθενείς, τυφλά κι επί δικαίων και αδίκων δηλαδή,

ή τους ταλαιπωρούν αφάνταστα να έχουν πρόσβαση σε αυτά (τιμωρούν δηλαδή τους πολίτες και την υγεία τους) υποχρεώνοντας τα Φαρμακεία να αναγκάζονται να αναζητούν φάρμακα ένα-ένα ξεχωριστά από μία-μία εταιρεία ξεχωριστά, κάτι τεχνικώς αδύνατον βέβαια να γίνεται καθημερινώς ολοκληρωμένα, και μάλιστα να τα έχουν τα φάρμακα αυτά τα Φαρμακεία διαθέσιμα με πολύ μεγάλη καθυστέρηση σε σχέση με αυτό που πιθανά έχουν ιατρικώς ανάγκη οι ασθενείς.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ

Οι Φαρμ. Εταιρείες, πέραν των παραπάνω, μέσω των εμπορικών τμημάτων τους απευθείας προμήθειας των Φαρμακείων με τα φάρμακά τους η κάθε μία, εκμεταλλεύονται το περιβάλλον ελλείψεων φαρμάκων που οι ίδιες προκαλούν επιδιδόμενες και σε πολλές άλλες παράπλευρες καταχρηστικές και καταπιεστικές, στα όρια του ληστρικού, πρακτικές που προκαλούν σοβαρότατες αρνητικές συνέπειες υποβαθμίζοντας την πρόσβαση του έλληνα ασθενή στο απαραίτητο φάρμακο αλλά και αρπάζοντας επιπλέον χρήματα με την πυγμή και τον πειθαναγκασμό από τα Φαρμακεία.

Πιο συγκεκριμένα, επιδίδονται σε επιβολή υποχρεωτικής συναγοράς έτερων φαρμάκων ή μεγαλύτερων ποσοτήτων των ζητούμενων φαρμάκων με το ζόρι επί ποινή άρνησης προμήθειας φαρμάκων.

Ως επιβαλλόμενη υποχρεωτικώς τέτοια πράξη είναι καθόλα καταχρηστική, αυθαίρετη, άκρως κερδοσκοπική για τις ίδιες τις εταιρείες με αντικείμενο κερδοσκοπίας την αρπαγή επιπλέον χρημάτων από τα Φαρμακεία.

Πρόκειται περί στυγνής εκμετάλλευσης της δεσπόζουσας θέσης προς αρπαγή χρημάτων από τα Φαρμακεία ετσιθελικά, κάτι που θα μπορούσε να πει κάποιος ότι κινείται στα όρια της ληστείας δια της βίας του ισχυρού.

Τα χρήματα αυτά δεν ανήκουν στις εταιρείες, δεν είναι δικά τους, δεν τα έχουν δουλέψει για να τους ανήκουν και δεν έχουν κανένα δικαίωμα να τα αρπάζουν εκμεταλλεόμενες την ανάγκη των Φαρμακείων να έχουν διαθέσιμα φάρμακα να εξυπηρετήσουν τον κόσμο,

αναγκάζοντας τα Φαρμακεία να πληρώνουν για κάτι που δεν θέλουν και δεν έχουν προϋπολογίσει να πληρώσουν, και έτσι εξαιτίας αυτού να στερούνται χρήματα για άλλες δραστηριότητες, εν πάσει περιπτώσει να αυτοδιορίζονται οι εταιρείες άτυποι συνδιαχειριστές και συνεκμεταλλευτές της περιουσίας τρίτων μονομερώς και με τη βία της επιβολής.

Το σοβαρότατο αυτό θέμα, το οποίο έχει λάβει πανελλαδικές και μαζικές διαστάσεις έχει προκαλέσει τεράστια αδικαιολόγητη αιμορραγία στα Φαρμακεία, υπό τύπον άτυπου και ανορθόδοξου "χαρατσιού υπέρ εταιρειών" και προκαλεί τεράστια σε μέγεθος προβλήματα στη λειτουργία των Φαρμακείων στερώντας τους απαραίτητη ρευστότητα και προκαλώντας σοβαρή αποδιοργάνωση στη λειτουργία τους, κάτι που φυσικά έχει ανησυχητικότερο μέγιστο αρνητική αντανάκλαση στην ομαλή τροφοδοσία του ελληνικού πληθυσμού σε φάρμακα.

Η πρακτική αυτή του εκβιασμού προς πειθαναγκαστική συναγορά, όπως είναι λογικό, ήταν ανέκαθεν τόσο διεθνώς όσο και στην Ελλάδα (εδώ και πάνω από 70 χρόνια) παράνομη και νομικά κολάσιμη και προβλέπονταν νομοθετικώς βαρύτερες ποινές και χρηματικά πρόστιμα στους διαπράττοντες αυτή (Σ.Σ. Επισυναπτόμενο 9),

και όπως είναι φυσικό δεν της αναγνωριζόνταν καμία απολύτως δικαιολογία ή ελαφρυντικό από εκείνα που οι Φαρμακευτικές Εταιρείες προβάλλουν (πχ. "πλήρωσε για παραπάνω φάρμακα και μη φωνάζεις αφού έτσι κι αλλιώς θα τα χρειαστείς κάποια στιγμή στο μέλλον και εμείς προβλέψαμε για σένα με δική σου χρηματική επιβάρυνση φυσικά", ή "υπάρχουν κι έξοδα αποστολής γενικά κι αόριστα" τα οποία υπ' όψη ποτέ οι Φαρμ. Εταιρείες δεν αναλύουν σε τι ποσό ανέρχονται ώστε να μπορούσε ο φαρμακοποιός να έκανε σύγκριση μεταξύ συναγοράς/εξόδων αποστολής και να δικαιολογούσε με δική του βούληση και επιλογή αν θα αποδεχόταν ή θα απέρριπτε τη συναγορά).

Ενώ την ίδια ώρα καμία απολύτως Φαρμ. Εταιρεία δεν έχει πειστικά απαντήσει στο ερώτημα πώς είναι δυνατόν να έχει φάρμακα και να εκβιάζει έτσι τα Φαρμακεία για συναγορά και δεν επιλέγει να τα διαθέτει τα ίδια αυτά φάρμακα στις φαρμακαποθήκες

ώστε οι φαρμακοποιοί να αγοράζουν όσα χρειάζονται και μάλιστα να τα έχουν διαθέσιμα και ταχύτατα προς χορήγηση στους ασθενείς.

Πλην όμως, παραδόξως και κατά παγκόσμια πρωτοτυπία, με τον νέο Αγορανομικό Κώδικα **(Σ.Σ.: Επισυναπτόμενο 10)** που επέβαλε προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης το 2013 (επί ημερών κου. Χατζηδάκη Κωστή) η αήθης αυτή "νταβατζιλίδικη" πρακτική φαίνεται ότι κατέστη...νομότυπη (!!), τουλάχιστον όσον αφορά τον Αγορανομικό Κώδικα αυτόν καθ' αυτόν όπως ισχύει σήμερα (!),

καθιστώντας όλα τα Φαρμακεία ομήρους των ορέξεων των Φαρμ. Εταιρειών και καθιστώντας τις τελευταίες ατύπως...συνδιαχειριστές και εν μέρει συνιδιοκτήτες στις περιουσίες και στα χρηματικά κεφάλαια των Φαρμακείων!

Γίνεται κατανοητό ότι τα Φαρμακεία δεν μπορούν να συνεχίζουν να λειτουργούν ομαλά και να έχουν τους πόρους να εξυπηρετούν επαρκώς το κοινό εκτεθιμένα έτσι απροστάτευτα σε τέτοιου είδους λήστρικές μεθόδους από τις Φαρμ. Εταιρείες που τα αφαιμάζουν σχεδόν καθημερινά.

Το θέμα κρίνεται επείγον:

i) καθώς καθημερινά η αφαίμαξη των Φαρμακείων από τις Φαρμ. Εταιρείες καθίσταται ανεξέλεγκτη και

ii) τα χρηματικά ποσά που καθημερινά και πανελλαδικά αποσπώνται με αυτή τη βίαιη και καταναγκαστική μέθοδο από τα Φαρμακεία είναι τεράστιο δεδομένου του πλήθους των Φαρμακείων της Ελλάδας, ένα μέρος των οποίων κάθε ημέρα σύρεται και εξαναγκάζεται να καταφεύγει στις Φαρμ. Εταιρείες απευθείας για εύρεση φαρμάκων μην έχοντας άλλη επιλογή, οπότε και παγιδεύεται και πέφτει θύμα της πρακτικής της επιβολή ετσιθελικής συναγοράς

iii) και έτσι απομειώνονται συνεχώς όλο και περισσότερο οι δυνατότητες και οι διαθέσιμοι πόροι των Φαρμακείων για ομαλή τροφοδοσία των ελλήνων ασφαλισμένων σε φάρμακα.

Το θέμα έχει καταστεί τόσο κρίσιμο και με τέτοιες αρνητικές προεκτάσεις για τη Δημόσια Υγεία (σοβαρή υποβάθμιση της ικανότητας των Φαρμακείων για επαρκή και έγκαιρη κάλυψη των φαρμακευτικών αναγκών του ελληνικού πληθυσμού) που ήδη έχει απασχολήσει για τη λήψη μέτρων αντιμετώπισης και εξουδετέρωσής του και τη Διοίκηση του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου (Π.Φ.Σ.-Ν.Π.Δ.Δ.) σε πρόσφατη συνεδρίαση του Διοικητικού Συμβουλίου του στις 29-1-2015.

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΕΡΩΤΗΣΗ-ΑΙΤΗΣΗ ΠΡΟΣ:

ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΥΓΕΙΑΣ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ-ΥΠΟΔΟΜΩΝ-ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ-ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ, ΕΘΝΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΦΑΡΜΑΚΩΝ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ (ως Περιφέρεια του τόπου κατοικίας και εργασίας του καταγγέλοντα):

1) Όπως απαντήσουν αν εν τέλει η αυθαίρετη, καταχρηστική και εκβιαστική πρακτική της πειθαναγκαστικής επιβολής συναγοράς από τις Φαρμ. Εταιρείες σε βάρος των Φαρμακείων και των ασφλισμένων είναι νομότυπη ή παράνομη και βάσει ποιας Νομοθεσίας,

ή αν αυτή η πρακτική, ανεξαρτήτως του τι προβλέπει τώρα ο νέος μνημονιακής έμπνευσης "Αγορανομικός" Κώδικας του 2013 σε αυτό το σημείο, προσκρούει σε άλλες Νομοθεσίες εξίσου ισχυρές,

ώστε στη δεύτερη περίπτωση να γνωρίζουν οι φαρμακοποιοί το νόμιμο δικαίωμα προστασίας τους από αυτή και να μπορούν να την καταγγέλουν όποτε πέφτουν θύματα σε αυτή ώστε να εξαλειφθεί άπαξ δια παντός, για να μπορέσουν τα Φαρμακεία να ανασάνουν, να απαλλαγούν από αυτή την καταπίεση και αιμορραγία πόρων και να λειτουργήσουν επιτέλους ελεύθερα και επαρκώς και χωρίς ζημίες προς εξυπηρέτηση των ασθενών.

2) Στην περίπτωση που η επιβολή συναγοράς συνεχίζει να είναι παράνομη, πού μπορούν να απευθύνονται οι φαρμακοποιοί για προστασία και καταγγελία και πώς μπορούν να συμβάλλουν στην περιφρούρηση της νομιμότητας και της λογικής ώστε οι ένοχοι να εντοπιστούν, να γίνει ο προβλεπόμενος καταλογισμός σε βάρος τους και να τιμωρηθούν (Σ.Σ.: στο τέλος του εγγράφου προσαρτάται Παράρτημα με συγκεκριμένα τεκμήρια σε βάρος συγκεκριμένων Φαρμ. Εταιρειών που επιδίδονται σε αυτή τη νοσηρή πρακτική).

3) Στην πιθανή περίπτωση κατά την οποία η πρακτική αυτή έχει σήμερα έστω και τύποις νομική κάλυψη, όπως απαντήσουν πότε και με ποιον τρόπο προτίθενται να αποκαταστήσουν τη νόμιμη προστασία των Φαρμακείων από αυτή την ετσιθελικά δραχμοβόρα και καταχρηστική πρακτική, έτσι όπως ισχύει σε όλον τον κόσμο και ίσχυε και στην Ελλάδα αδιαλείπτως μέχρι πρότινος (εφόσον όντως ισχύει ότι η μνημονιακή περίοδος μόλις πρόσφατα έδωσε βίαιο, κι ευχόμαστε προσωρινό, τέλος σε αυτή τη διαχρονική συνέχεια) προς αποκατάσταση του δικαίου και της ομαλότητας,

ώστε τα Φαρμακεία να μπορούν να προγραμματίσουν όσο είναι δυνατόν τα όποια χρηματικά αποθέματα έχουν το καθένα προς αγορά και φύλαξη φαρμάκων για να μπορέσουν να περισώσουν, από αυτή την άτυπη ληστεία στην οποία υπόκεινται αναπόδραστα, όποιους πολύτιμους πόρους μπορούν για να τους χρησιμοποιήσουν με τους ορθούς τρόπους για την ομαλή τροφοδοσία του πληθυσμού σε φάρμακα.

4) Στην περίπτωση (3) εφόσον ισχύει, με ποιους άλλους πιθανούς τρόπους σκέφτεται η Πολιτεία να αντιμετωπίσει και να εξαλείψει το νοσηρό φαινόμενο της επιβολής πειθαναγκαστικής συναγοράς από τις Φαρμ. Εταιρείες σε βάρος των Φαρμακείων, και τα Φαρμακεία και οι ασφαλισμένοι να προστατευθούν από αυτή μέχρι να δωθεί τελεσίδικη και ολοκληρωμένη Νομοθετική λύση και να απαλλάξει τα Φαρμακεία και τους ασφαλισμένους που υφίστανται τις συνέπειες από αυτή την καταπιεστική πρακτική.

Αναμένεται, με πίστη και καλή προαίρεση στο άμεσο ενδιαφέρον σας και καθοριστική παρέμβασή σας, απάντηση εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος ήτοι εντός δέκα (10) ημερών,

17 Φεβρουαρίου 2015,

Μετά Τιμής

Ζαγρές Γιάννης - Φαρμακοποιός

Αντιπρόεδρος ΦΣΑ & ΠΦΣ ΝΠΔΔ

(Υ.Γ.: Ως προσάρτημα στην παρούσα Καταγγελία επισυνάπτονται ενδεικτικώς κάποια πρώτα συγκεκριμένα και επώνυμα στοιχεία που αποδεικνύουν την εσκεμμένη πολιτική συγκεκριμένων Φαρμ. Εταιρειών προς επιβολή εκβιαστικών συναγορών σε βάρος των Φαρμακείων, προς διευκόλυνση των Αρχών προς εύρεση τυχόν ενόχων και τιμωρία αυτών, όπως:

1) Πολύ πρόσφατη φωτογραφία από ιστότοπο συγκεκριμένης Φαρμ. Εταιρείας στον οποίο η εν λόγω εταιρεία παραδέχεται εγγράφως ότι επιδίδεται σε επιβολή υποχρεωτικής συναγοράς **(Σ.Σ.: Επισυναπτόμενα 9,10)**,

2) Πρόσφατη έγγραφη Καταγγελία του Φαρμακευτικού Συλλόγου Ρεθύμνου (ΦΣΡ-ΝΠΔΔ) προς τον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο (Π..Φ.Σ.-Ν.Π.Δ.Δ.) με περιγραφή συγκεκριμένης Φαρμ. Εταιρείας που επιδίδεται στην πρακτική της αφαίρεσης χρημάτων από Φαρμακεία, μέσω χρήσης συναγοράς, σε βάρος των Φαρμακείων **(Σ.Σ.: Επισυναπτόμενο 11)**,

3) Ενδεικτικές έγγραφες επώνυμες καταγγελίες φαρμακοποιών, συνοδευόμενες από σχετικά τιμολόγια, που πιστοποιούν την εξαναγκαστική επιβολή συναγοράς σε βάρος τους από συγκεκριμένες Φαρμ. Εταιρείες οι οποίες εκμεταλλεύονται:

i) τη δεσπόζουσα και μονοπωλιακή θέση τους και

ii) τις τεχνητές ελλείψεις που προκαλούν οι ίδιες αρνούμενες να τροφοδοτήσουν τις φαρμακαποθήκες,

ώστε να σύρουν τα Φαρμακεία προς απευθείας συναλλαγή με αυτές για να τα παγιδεύσουν σε επιβολή πειθαναγκαστικής συναγοράς και συνεπαγόμενης αφαίρεσης επιπλέον χρημάτων με το ζόρι **(Σ.Σ.: Επισυναπτόμενα 12,13,14,15,16,17,18,19,20)**.)